

Kristaus Motina nebuvo surogatinė motina!

Šį trumpą straipsnį rašau 2026 m. rugpjūčio 15 d. Tai diena, kurią Kristaus Motina Marija garbinama tiek Rytuose, tiek Vakaruose. Tačiau daugeliui žmonių, kuriuos sutikau – tariamiems Šventojo Rašto tyrinėtojams – Kristaus Motina praktiškai neegzistuoja. Jiems pernelyg gėda net ją paminėti, jau nekalbant apie jos garbinimą. Tarsi Kristaus Motina būtų surogatinė motina – žinote, viena iš tų moterų, kurias žmonės samdo išnešioti savo vaiką, tada sumoka jai atlygį, paima kūdikį, o tikroji motina niekur neminima. Būtent taip jie elgiasi su Kristaus motina. Iš esmės ji neegzistuoja ir minimas tik tada, kai nori ją sumenkinti ir išvardyti viską, kuo, jų nuomone, ji nėra. Koks neteisingumas mūsų Viešpaties motinai. Tai ta, kuri ne tik pagimdė Jį – rizikuodama visuomeniniu pasmerkimu, net akmenavimu, – bet ir augino Jį su švelnumu bei meile ir stovėjo šalia Jo iki pat pabaigos. Nes, mano drauge, Kristus turi ne tik Tėvą. Jis taip pat turi motiną, Mariją. Tą, kuri, kaip rašoma Luko 4, 48, pasakė, kad visos kartos vadins ją palaiminta. Kada paskutinį kartą palaiminai Kristaus motiną, mano brangusis? Bet tu man pasakysi: „Aš laikausi Šventojo Rašto.“ O ką tau sako Šventasis Raštas? Argi jis nemoko garbinti savo tėvą ir motiną? Ir vis dėlto tu sutinki negarbinti Kristaus Motinos? Ar tu elgiesi su ja, tam tikra prasme – galbūt to nepripažinsi žodžiais, bet praktikoje taip ir yra – tarsi ji būtų surogatinė motina? Ar tau patiktų, jei kas nors taip elgtųsi su tavo pačios motina? Jei ją, iš esmės, laikytų surogatine motina? Ar manai, kad Kristui tai patinka? Kad jo motina praktiškai būtų įžeidžiama? Bet kadangi tu kalbi apie Šventąjį Raštą, jo aiškinimas nevyksta vakuume. Šventoji Dvasia neatsirado tik šiandien. Ji veikia jau 2 000 metų. Ar žinote, ką ankstyvieji krikščionys tikėjo apie Kristaus motiną? Ar jus tai domina? Turėtų dominti. Nes jei manote, kad po 2000 metų Šventosios Dvasios buvimo pradėsite viską nuo nulio, būkite atsargūs, kad tokiu būdu neįžeistumėte Šventosios Dvasios, nes Šventoji Dvasia neprasideda nuo nulio. Ji jau du tūkstantmečius vykdo savo darbą. Taigi, kuo ankstyvieji krikščionys laikė Kristaus Motiną? Štai ką rašo Ireniejus – antrosios kartos po apaštalų atstovas, Lugdunumo (dabartinio Liono) vyskupas, Kristaus kankinys,

Smyrnos vyskupo Polikarpo (kurį „Apreiškimo knyga“ mini su pagarbos žodžiais) mokinyš, kuris savo ruožtu buvo apaštalo Jono mokinyš:

„Taigi Viešpats aiškiai atėjo ‚pas savuosius‘ ir palaikė kūriniją, kurią Jis pats palaiko. Jis taip pat per paklusnumą ant medžio atpirko nepaklusnumą ant medžio. O tai, kad nuodėmė – į kurią buvo klaidingai įtraukta mergelė Ieva, kurią Dievas jau buvo atidavęs vyrui, – buvo ištaisyta, angelas tikrai paskelbė mergelei Marijai, kuri jau buvo susižadėjusi su vyru. Kaip Ieva buvo suklaidinta angelo (velnio) žodžių, dėl kurių ji nusigręžė nuo Dievo, nepakludama Jo žodžiui, taip ir Marijai angelas savo žodžiais paskelbė šią tiesą: kad ji pagimdys Dievą, pakludama Jo žodžiui. Ir nors Ieva nepakluso Dievui, Marija buvo įtikinta ir pakluso Dievui. Taigi Mergelė Marija tapo Mergelės Ievos užtarėja. Ir kaip žmonija buvo pririšta prie mirties per mergelę, taip ji buvo išlaisvinta per mergelę. Taip buvo atkurta pusiausvyra, kad Mergelės Ievos nepaklusnumas būtų panaikintas Mergelės Marijos paklusnumu. Be to, pirmosios sutvertosios nuodėmė buvo atpirkta Pirmagimio pagalba, o gyvatės gudrybė buvo nugalėta balandžio paprastumu. Taip buvo nutraukti tie pančiai, kuriais buvome pririšti prie mirties. (Liono Ireniejus, „Klaidingų žinių paneigimas“, V knyga).

Ir vėl, kitoje savo knygoje tas pats Kristaus kankinys rašo:

„Kaip dėl nepaklusnios mergelės (Ievos) žmogus buvo ištiktas nelaimės ir po nuopuolio tapo mirties vergas, taip ir dėl Mergelės (Marijos), kuri buvo paklusni Dievo žodžiui, žmogus atgimsta į naują gyvenimą. Žmogus buvo paklydusi avis, kurią Viešpats atėjo ieškoti žemėje. Dėl šios priežasties Jis įsikūnijo ir prisiėmė žmogiškąją išvaizdą iš tos, kuri buvo Dovydo palikuonė. Iš tiesų buvo teisinga ir būtina, kad Adomas būtų atkurtas Kristuje, kad mirtingumas būtų įsisavintas ir prarytas nemirtingumo, o Ieva – atkurta Marijoje, kad viena mergelė taptų kitos mergelės užtarėja ir savo mergelišku paklusnumu ištrintų pirmosios nepaklusnumą.“ (Ireniejus, Liono vyskupas, „Apostoliškojo pamokslavimo įrodymas“, 33 skyrius)

Taigi Kristaus Motina yra Antroji leva! Kaip leva yra mūsų motina, taip ir Kristaus Motina yra mūsų motina. Būtent tuo tikėjo pirmieji krikščionys ne IV amžiuje, o praėjus dviem kartoms po apaštalų. Pažiūrėkite, kaip gražiai tai pademonstravo Ireniejus. Pažiūrėkite, kokios nuostabios analogijos čia pateiktos. Būtent tai turėjo omenyje pirmieji krikščionys. Ar kada nors girdėjote, kad taip būtų sakoma? Ar esate girdėję, kad kas nors kalbėtų apie „Antrąją levą“? Ne, apie ją niekur neminima. Bet kaip gi ji galėtų būti paminėta, jei dauguma žmonių stengiasi suprasti Šventąjį Raštą tarsi tuščioje erdvėje! Tarsi Kristaus Bažnyčia – kuriai, kaip Jis pats sakė, pragaro vartai nepasipriešins – jau 2 000 metų nebeegzistuoja. Bet dabar jūs žinote. Kaip ji pati sakė:

Luko 4:46–48

„Mano siela šlovina Viešpatį, ir mano dvasia džiaugiasi Dievu, mano Gelbėtoju; nes Jis pažvelgė su palankumu į Savo tarnaitės nuolankumą; nes štai, nuo šiol visos kartos vadins mane palaiminta.“

Ar priklausote tai kartai, kuri ją laimina, ar sėdite nuošalyje, laukdami, ar kas nors ją palaimins, kad galėtumėte ją sumenkinti? „Nuo šiol visos kartos mane vadins palaiminta“, o tai reiškia, kad ji bus žinoma ir labai gerbiama visų kartų. Taigi čia aš laiminu Kristaus Motiną, antrąją levą! Nes Kristaus Motina yra ir mano motina! Ir sakau tau, mano drauge, daryk tą patį!